Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

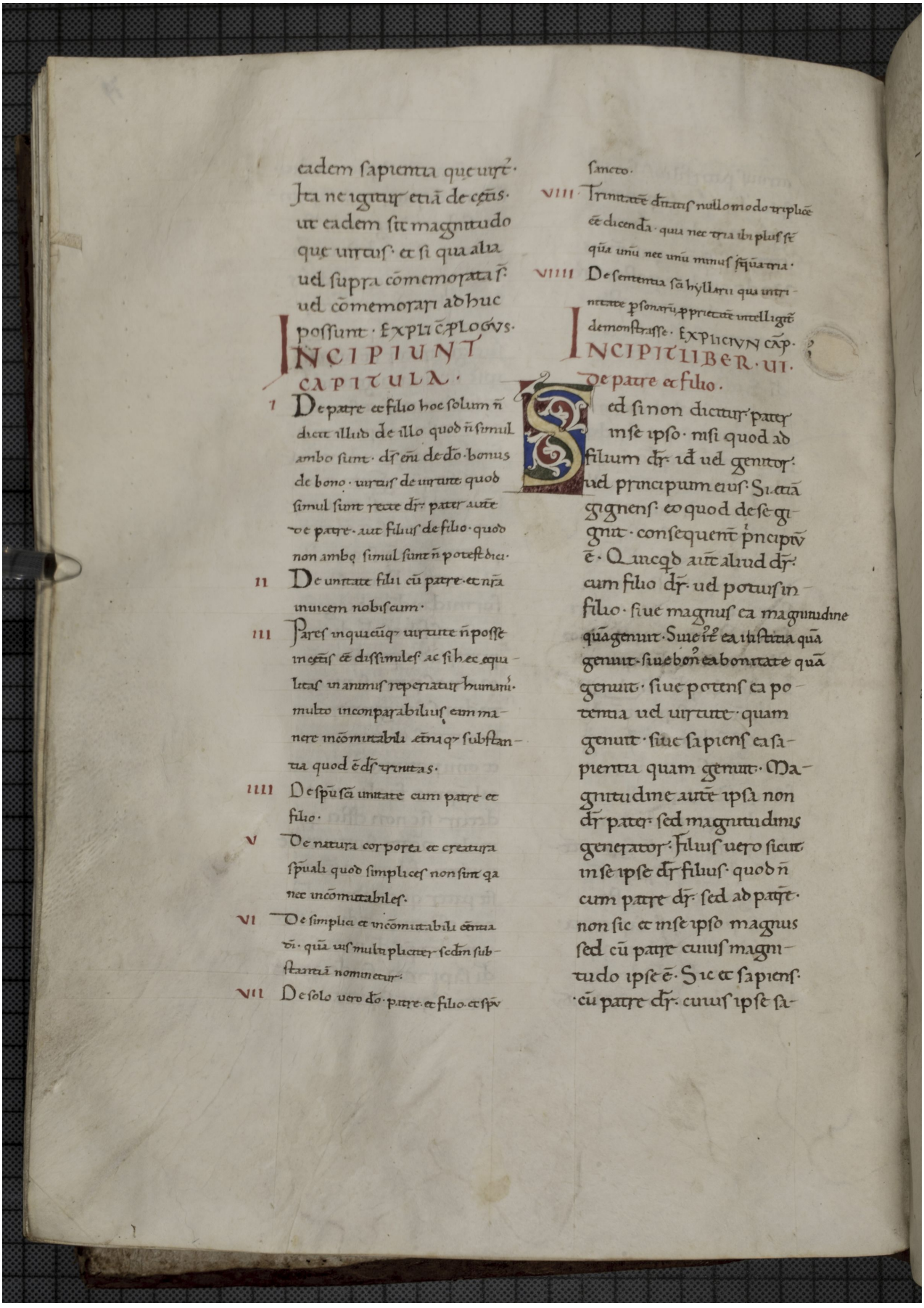

eadem sapientia que uirt̄.
Ita ne igitur etiā de cēt̄is.
ut eadem sit magnitudo
que uirtus. et si qua alia
ud supra cōmemorata s.
ud cōmemorari adhuc
possunt. Explicēt prologvs.

INCIPIUNT
CAPITULA.

I De patre et filio hoc solum n̄
dicit illud de illo quod n̄ simul
ambo sunt. dr̄ eū de dō. bonus
de bono. uirtus de uirtute quod
simul sunt recte dr̄ pater aut̄
de patre. aut filius de filio. quod
non ambo simul sunt n̄ potest dici.

II De unitate filii cū patre. et nr̄a
inuicem nobiscum.

III Pares in quicūq; uirtute n̄ posse
in cēt̄is ee dissimiles. ac si hec equa
litas in animis reperiatur humanis
multo inconparabiliusq; eum ma
nere incōmutabili ēternaq; substan
tia quod ē dr̄ trinitas.

IIII De spū sā unitate cum patre et
filio.

V De natura corporea et creatura
spuali quod simplices non sint qa
nec incōmutabiles.

VI De simplici et incōmutabili ēterna
ui. quā uis multipliciter secūm sub
stantiā nominetur.

VII De solo uero dō. patre. et filio. et spū
sancto.

VIII Trinitatē dr̄ nullo modo triplicē
ee dicendā. quia nec tria ibi plus se
quā unū nec unū minus sequatria.

VIIII De sententia sā hylarii qui intri
nitate psonarū ppietate intelligē
demonstrasse. Explicivn cāp.

INCIPIT LIBER. VI.

De patre et filio.

Sed si non dicitur pater
in se ipso. nisi quod ad
filium dr̄. id ud genitor.
ud principium eius. Sic etiā
gignens. eo quod de se gi
gnit. consequent̄ pncipiū
ē. Quicqd aut̄ aliud dr̄.
cum filio dr̄. ud potius in
filio. siue magnus ea magnitudine
qua genuit. Siue ēt ea iustitia qua
genuit. siue bon̄ ea bonitate qua
genuit. siue potens ea po
tentia ud uirtute. quam
genuit. siue sapiens ea sa
pientia quam genuit. Ma
gnitudine aut̄ ipsa non
dr̄ pater. sed magnitudinis
generator. Filius uero sicut
in se ipse dr̄ filius. quod n̄
cum patre dr̄. sed ad patr̄.
non sic et in se ipso magnus
sed cū patre cuius magni
tudo ipse ē. Sic et sapiens.
cū patre dr̄. cuius ipse sa-